

De voorzitter aan het woord

Kalm en rustig begin ik dit jaar mijn tiende jaar als voorzitter van de Abeva. Het vertrouwen dat u in mij stelt gaat me aan het hart. De betrokkenheid en de deelname van iedereen die ik ontmoet versterkt mijn overtuiging dat we samen en eensgezind in staat zullen zijn de dossiers van asbestkanker en –milieuverontreiniging in beweging te brengen. Een en ander dankzij de zowel in België als in het buitenland geweven banden. In eigen naam en in naam van het hele team nodig ik u uit zich aan te sluiten bij onze inspanning.

Evenals in 2014 blijven we ons bemoeien met en inzetten voor een beter bewustzijn voor de asbestgevaren, een betere aanpak van de problemen van de slachtoffers, betere voorzorgsmaatregelen en een betere wetgeving. Ik denk in het bijzonder aan een langere verjaringstermijn dan 20 jaar zoals vandaag tussen de tijd van blootstelling en het uitbreken van de ziekte. Die tijd is veel te kort, waardoor veel asbestslachtoffers geen kans meer krijgen hun proces te winnen. Het is inderdaad wel bekend en bewezen dat asbestziektes en o.a. asbestkankers vaak pas tientallen jaren - en soms zelfs 50 jaar na de blootstelling aan het product – voorkomen. Ik denk verder ook aan de stelregel dat iemand die hulp heeft aanvaard van het asbestfonds geen rechterlijk geding meer mag aanspannen tegen de verantwoordelijken. Dit beschermingsprincipe lijkt mij hoogst onrechtvaardig voor wie, soms zonder er bewust van te zijn geweest, aan dit dodelijk product werd blootgesteld.

Wat moeten we dan ook nog wel denken van het asbest in scholen en openbare plaatsen? Wederopbouw na de oorlog, nieuwbouw voor de snelle bevolkingsgroei, grote winkelbranden zoals die van de Innovation...overal werd asbest gebruikt en ontdekt. Dit wonderproduct werd en bij ons en in heel Europa overvloedig gebruikt tot het einde van de jaren 80. Zijn aanwezigheid en veroudering zorgen voor grote problemen en zwaar herstellingswerk. Onze politici zijn weliswaar vaak toch wel gevoelig voor gezondheidsproblemen maar, gezien het aanhoudend geldgebrek, weten we niet direct hoe ze aan te spreken om er het geld voor in de staatsbegroting op te nemen en vrij te maken. Voor het voortbestaan van de grote "Formule 1"-prijs in Francorchamps kon hun toverstokje er toch wel voor zorgen dat opeens 40 miljoen euro werd gevonden. Racewagens betekenen misschien wel een aantal extra jobs en BTW inkomsten maar op langere termijn zal de sanering van al deze gebouwen er ook wel voor zorgen dat er veel nieuwe en zekere banen worden gecreëerd.

In deze aflevering zal ik het hebben over de situatie van de Whistleblowers, een Engels woord, dat we kunnen vertalen door "zij die fluiten" maar waarmee worden bedoeld degenen die alarm slaan. Ze worden vaak vergeten en slecht beschermd. Misschien komt dit idee van een enorm gevaar bij mij wel op als gevolg van de laatste gebeurtenissen in Parijs...

Ik wens u in elk geval een aangename lectuur en het allerbeste voor het nieuwe jaar.

Eric Jonckheere
Medevoorzitter

Alarm durven slaan...

Sommigen zien ze als modelbedienden of –arbeiders, anderen als schaamteloze verklikkers maar de rol van deze mensen, die aan de alarmbel durven trekken, wordt in de maatschappij en bij vele firma's slecht begrepen. Een juridische bescherming en een betere ondersteuning zijn noodzakelijk om ze beter te beschermen.

Voor het algemeen belang is men wel verplicht gevaren aan het licht te brengen.

Ellsberg, Manning, Assange (wikileaks) ...namen van enkele whistleblowers die de laatste tijd de pers hebben gehaald. Ze beroepen zich op een morele plicht om professionele en zelfs staatsgeheimen te verspreiden. De onthullingen van Edgar Snowden betreffende de op grote schaal verrichte spionageactiviteiten van de NSA, de Amerikaanse veiligheidsdiensten, zijn ook een goed voorbeeld. Sinds al meer dan een jaar in verplichte ballingschap geeft hij blijk van een goede opofferingsgeest. Opofferingen, soms zelfs overdreven opofferingen, zijn het lot van wie op de hoogte is van wetsovertredingen, van belangenconflicten en ook van bedreigingen voor de gezondheid en ze aan het licht durft te brengen.

We denken ook terug aan de film van Erin Brokovitch uit het jaar 2000 en die een waar verhaal verfilmt van een actief milieubeschermer die twee bedrijven aan de kaak stelt voor een zware chroomverontreiniging in een staat van de Verenigde Staten waardoor bij veel inwoners kanker en andere ziektes ontstonden. Na een lange en felle strijd slaagt Mevrouw Brokovitch er toch in belangrijke schadevergoedingen voor de slachtoffers te krijgen.

“Whistleblower” zijn - een zeer oude Amerikaanse traditie – kwam tot zijn recht toen financiële schandalen, zoals de Enron affaire, die zoveel faillissementen heeft meegebracht, werden onthuld. Het machtsmisbruik van deze firma had beperkt kunnen blijven als haar bedienden, die de problemen kenden, de mogelijkheid hadden kunnen krijgen hierover de bevoegde autoriteiten in te lichten zonder de gevolgen te moeten vrezen voor hun job of zelfs voor hun leven. Betrouwbaarheid moet natuurlijk wel een vereiste zijn voor het ontketenen van een dergelijke actie. Dit is een belangrijke regel die het onderscheid maakt tussen een “whistleblower” en een oneerlijke verklikker.

Sommige onthullingen in de financiële wereld hebben heel wat brokken veroorzaakt in de internationale financiën. Wat het asbest betreft beginnen er nu ook alarmkreten de wereld ingestuurd te worden. De Abeva in België en de Andeva in Frankrijk worden benaderd door bedienden en gewone burgers, voor handelingen en feiten met betrekking tot het blootstellen aan en het aanwezig zijn van asbest in hun omgeving of in de plaatsen waar ze werken en leven. Al is de productie van dit dodelijke product in België sinds het einde van jaren 90 verboden, we moeten toch niet vergeten dat het nog in belangrijke mate aanwezig is in vele privé en openbare gebouwen.

De betrouwbaarheid van deze mensen, die nu alarm slaan, wordt niet in twijfel getrokken maar we betreuren het dat ze geen gehoor krijgen en dat er naar hen amper wordt geluisterd. Als het alarm is gegeven en naar de verantwoordelijke autoriteiten doorgespeeld blijkt het gebrek aan bescherming toch overduidelijk. Waarom? De aanwezigheid van dit dodend asbestvezel aan het licht brengen moet toch beoordeeld en gezien worden als een goede burgerzin, een eenvoudige, noodzakelijke, solidaire en verantwoordelijke daad omdat de gezondheid hiermee in gevaar wordt gebracht.

Waarom worden dan de “whistleblowers” voor het asbest vaak aan de schandpaal genageld en belachelijk gemaakt en waarom wordt er een dergelijk druk op hen uitgeoefend zodat ze vaak hun job verliezen of in ieder geval opzij worden geduwd? Is asbest dan toch een echt taboe en verboden onderwerp? Het is natuurlijk wel waar dat bij het verwijderen van asbestproducten heel wat financiële consequenties op het spel staan! Als het de scholen betreft en er in een of andere school asbest wordt aangetroffen, wordt er gedreigd met een hervatting van de

schoolstrijd. Het gevaar bestaat dat ouders hun kinderen van school veranderen. Niet alleen denken we het maar we zijn ervan overtuigd dat iedereen (ouders en schoolpersoneel) het recht heeft op een goede en duidelijke informatie over de situatie.

De verleiding de onthullingen of klachten betreffende de aanwezigheid van asbest van tafel te vegen is natuurlijk heel groot, te groot zelfs. Nochtans zou alles in het werk moeten worden gesteld voor een actieve bijdrage van alle burgers, medewerkers en bedienden voor een betere doorzichtigheid. Het lijkt ons onaanvaardbaar dat men vele feiten die ons geweten choqueren geheim wil houden.

In vele gevallen waar Abeva aandacht, en krachtige ondersteuning heeft gegeven hebben de "verklikkers" eerst hun directe hiërarchie aangesproken en daarna ook hun hogere directie. Omdat ze geen reactie ontvingen en af en toe zelfs het risico liepen gestraft te worden hebben ze zich tot de administratie gewend. In vele gevallen hebben we kunnen zien dat de deuren gesloten blijven en dat weerwraak echt niet uitgesloten wordt. Uiteindelijk hebben ze dan maar de journalisten aangesproken en zijn ze terecht gekomen bij een of andere vereniging van slachtoffers.

Moeten we dan geen gezamenlijk gesprek hebben zodat de aanbrengers een reële rechtspositie zouden krijgen want het gebeurt te vaak dat ze helemaal alleen staan en bedreigd worden? Dikwijls is hun enige beloning afgedankt te worden of op een zijspoor te worden gezet. We wensen dan ook een betere juridische bescherming voor deze verontwaardigden die het aandurven te spreken en die we niet op de achtergrond moeten laten staan.

NOTA VAN ABEVA AAN DE MINISTER VOOR HET ONDERWIJS

24 oktober 2014

Sinds haar oprichting heeft de Abeva een bijzondere aandacht verleend aan de asbestslachtoffers. In haar strijd voor hen was het instellen van een specifieke schikking voor het vergoeden van de slachtoffers een van de belangrijkste doelstellingen. Deze vergoeding moet natuurlijk rekening houden met de geschiedenis van het asbest, met de verantwoordelijkheid van de fabrikanten die hier veel geld mee hebben verdiend, hoewel ze goed op de hoogte waren van de gevaren, en ook rekening houden met de grootschalige en dodelijke kankerepidemie die door het gebruik van asbestproducten werd veroorzaakt. Deze epidemie duurt voort en zal oneindig blijven voortduren als er niet genoeg aandacht wordt besteed aan het nog aanwezige asbest dat kan doorwerken als een tijdbom.

Abeva heeft een gedeeltelijke overwinning behaald bij het oprichten van het Asbestfonds AFA dat sinds 2007 operationeel is geworden. We hebben actie gevoerd voor een nog beter AFA en hebben wat vooruitgang geboekt. We willen echter nog meer verbeteringen voor een aantal punten die echter tot de federale bevoegdheid behoren.

De Abeva bekommert zich ook om mogelijke nieuwe slachtoffers die ook nog heden ten dage ziek kunnen worden door hun blootstelling aan het nog in hun omgeving aanwezige asbest. In België werd het asbest geleidelijk verboden en definitief tegen het einde van de jaren negentig. Maar in vele privé en openbare gebouwen in onze omgeving blijven nog heel wat hoeveelheden asbest aanwezig : vezels in textielproducten, asbest-cement, Glasal, Pical, brandbestendige deuren, isolatiematerialen, enz...

Wat Abeva betreft moeten de onderwijsinstellingen en hun leerlingen, studenten en personeel prioritair worden gesteld.

En dit des te meer als het jongere kinderen betreft. Jongere levens , snel groeiende kinderen worden sneller getroffen door een asbestbesmetting waarvan de schadelijke invloed eerder hun leven zal aantasten. Daarbij komt ook nog dat de nodige strenge voorzorgsmaatregelen moeilijker nageleefd worden door deze meestal onbezorgde en uitgelaten jongeren zelfs als

asbest ontdekt zou worden in de een of andere school.

Sinds de laatste lenteperiode hebben meerdere media interesse getoond voor het asbestprobleem in de scholen in het zuiden van ons land. Zonder de een of andere instelling te willen aanwijzen lijkt het er wel op dat de pers de aandacht heeft willen trekken op situaties waar wettelijke voorschriften en verplichtingen niet worden nageleefd. Sommige saneringswerken werden maar gedeeltelijk en met veel vertraging uitgevoerd en ook nog op een niet aangepaste manier : niet goedgekeurde maatregelen tegen het bestoft raken, geen enkele duidelijke en verplichte signalering, enz. De pers verwijst ook naar sterfgevallen en zieken bij het personeel.

Abeva meent dat het nu meer dan tijd is om duidelijkheid te krijgen. Het betreft de gezondheid van de leerlingen en van het personeel en ouders wachten op de opheldering waar ze recht op hebben. Ondanks meerdere pogingen krijgt Abeva nog altijd geen duidelijk en volledig beeld van de situatie voor alle scholen in de Franse Gemeenschap. Waarschijnlijk zijn enkele scholen wel of tenminste gedeeltelijk gesaneerd maar we krijgen weinig en gebrekkige informatie.

We weten dat spontane reacties bestaan voor het inhouden van informatie en dat sommigen lastige problemen niet aan het licht willen brengen. Transparantie wordt ook vaak bemoeilijkt door concurrentieproblemen tussen verschillende scholen of schoolsectoren. Iedereen is natuurlijk bang de ouders schrik aan te jagen met informatie over de aanwezigheid van asbest, zelfs wanneer het niet te ernstig is. We weten ook dat in België een zware erfenis uit het verleden een totale sanering om budgettaire redenen moeilijk maakt.

We kennen al deze problemen en moeilijkheden maar ze niet willen zien en hun omvang en complexiteit onderschatten maakt de situatie alleen maar moeilijker en is dan zeker ook geen oplossing.

De Abeva stelt dan ook aan de Minister de volgende te nemen acties voor :

- 1) De administratie van de Franse Gemeenschap zou alle informatie betreffende alle scholen moeten verzamelen...
  - Stand van zaken : een overzicht van de "asbestinventarissen": hebben ze allemaal plaatsgevonden en wel zoals de wet het voorschrijft? Waar worden de gegevens gecentraliseerd?
  - Zijn alle problemen overal herkend en ook volgens hun belangrijkheid? Bestaan overal de nodige programma's voor het beheer van overgebleven asbest?
  - Huidige stand van de ontsmetting in de verschillen schoolsectoren.
  - Wat er volgens de wetgeving nog gedaan moet worden: het asbest verwijderen waar het nodig is, het isoleren als het niet weggehaald moet worden (zie beheerprogramma).
  - Het inschatten van de kosten.
  - De tijd : een klein jaar (tot het nieuwe schooljaar 2015)
  - Dit werk zou door een wetenschappelijk comité begeleid moeten worden. Hierin moeten alle geïnteresseerden meewerken en deze commissie zou om de twee maanden moeten bijeenkomen om de vooruitgang van het werk na te gaan, opmerkingen te maken en suggesties aan te geven om het werk tot een goed einde te brengen.
- 2) Een ronde-tafelconferentie zou in de herfst van het jaar 2015 georganiseerd kunnen worden met de administratie, de PO's en de PO federatie, de vereniging van directeurs, de vakverenigingen en vakbonden, de verenigingen van ouders, de Abeva en experts. Ze zou de prioriteiten moeten bepalen en geldmiddelen moeten proberen te vinden als de budgetten van de Franse Gemeenschap te kort schieten. Ze zou voorstellen kunnen doen om de bovenvermelde struikelblokken te vermijden (zoals de vrees voor concurrentie, het creëren van onrust bij de ouders, het verstrekken van een duidelijke maar voorzichtige

informatie naar buiten, het vinden van oplossingen als sommige ruimtes tijdelijk gesloten zouden moeten worden, enz...) Een voorstel voor de prioriteiten en doelgroepen zou goedgekeurd kunnen worden inclusief termijnen en budgettering.

- 3) Wat op het gebied van sanering op het moment van de ronde-tafelconferentie reeds gebeurd of aangevangen is en de voorziene en begonnen projecten blijven buiten het nieuwe programma en worden onafhankelijk voortgezet. Het nieuwe voorstel wordt dan gecoördineerd aangewend rond de aangegeven prioriteiten. Een specifieke dienst van de administratie voor het asbestprobleem wordt gecreëerd en volgt en beheert verder het programma. Een begeleidingscomité met de verschillende belanghebbenden vergadert regelmatig.

De gezondheid van de leerlingen en van het personeel is niet bijkomstig en onbelangrijk zelfs in een gespannen en moeilijke budgetsituatie. Het asbestprobleem is geen probleem uit het verleden. Men verwacht nog een hoogtepunt van sterfgevallen veroorzaakt door het asbest in de jaren 2030 en men ziet vandaag de dag een spectaculaire verhoging van de door het milieu veroorzaakte mesothelioms. Als men geen maatregelen neemt, zullen we nog veel nieuwe menselijke drama's tegemoet moeten zien bovenop de drama's waarmee we vandaag al geconfronteerd zijn. Wat men vandaag investeert in sanering en voorzorgsmaatregelen betekent een kostenvermindering voor de genezing van ziektes en zorgt voor minder drama's in de toekomst.

De Abeva dankt de Minister voor de aandacht die ze aan dit dossier zal geven en vertrouwt erop dat alle belanghebbende hun medewerking zullen willen verlenen.

Met onze meeste hoogachting,
De ABEVA.

Enkele recente activiteiten van Abeva

- Januari 2014 : Stemming in de Kamer van Volksvertegenwoordigers over de uitbreiding van de verantwoordelijkheid van AFA.

De Abeva verheugt zich erover dat de rechten van de slachtoffers, die een beroep doen op het asbestfonds, uitgebreid worden en dat het verschil van de schadevergoeding voor beroeps- en milieuslachtoffers vermindert. Behalve de toekenning van een hulp in het huishouden zullen de

personen, die alleen maar een AFA steun krijgen, recht hebben op een hogere terugbetaling van hun ziektekosten. De afschaffing van de bovenvermelde verschillen en onrechtvaardigheden waren een onderdeel van de vroegere eisen van de Abeva. Een schrijven werd gestuurd naar de voorzitter van de Kamer van Volksvertegenwoordigers en naar de heer Di Rupo, destijds Eerste Minister. Onze groep bestaande uit elf personen kreeg de eer een onderhoud van een veertigtal minuten met zijn eerste secretaris te mogen hebben. We konden het asbestprobleem bespreken, de onvermijdelijke eindelevenssituaties aanhalen en de aandacht vestigen op wat er op het gebied van preventie en schadevergoeding nog moet gedaan worden.

Er werd een voorstel gedaan voor het organiseren van een uigebreide ronde-tafelconferentie over het asbestprobleem in België met als deelnemers de beroepsorganisaties, de verenigingen van ouders en studenten, de verantwoordelijken voor de gezondheidszorg en de verantwoordelijken voor de milieusanering. De federale autoriteiten zouden hierop ook uitgenodigd kunnen worden.

- Juli, oktober en december: te Brussel, Aarlen en Luik, verschillende werkvergaderingen betreffende het asbest in de scholen.

Februari: te Brussel, persconferentie met als onderwerp "het asbest bij de MIVB met vroegere medewerkers bij dit Brussels transportbedrijf. Wij danken hiervoor Jean-Pierre en Roland voor hun waardevol werk.

- 8 september: Kapelle-op-den-Bos, achtste "fietstocht" van de vrienden van door het asbest voortijdig overleden Willy Vanderstappen. Onze dank aan Hilde en Ludgarde voor hun tijd en belangrijke hulp om de Abeva in hun regio beter bekend te maken. Bij gelegenheid van deze fietstocht hebben we gezien dat nog acht nieuwe slachtoffers in Kapelle of in de omliggende dorpen worden vermeld.

- 11 oktober: in Parijs heeft Abeva deelgenomen aan de door Andeva georganiseerde nationale manifestatie. Andeva is de Franse vereniging voor asbestslachtoffers. Ontmoeten elkaar daar ook de STIB/MIVB en de RATP, de maatschappij voor het openbaar transport in Parijs.

-20 november: In Italië, te Rome en Casale Monferrato, stond Abeva de vrienden van Afeva ter zijde. Afeva is ook een vereniging van asbestslachtoffers, die zeer actief is geweest tijdens het proces in Turijn. Samen hebben we de beslissing zitten afwachten van het Hof van Cassatie. De talrijke op het voorplein voor het Hof aanwezige delegaties uit Italië en uit het buitenland hoopten dat het Hof van Cassatie de uitspraken van de eerste instantie en van de beroepsprocedure zou bevestigen? Helaas om 22 uur was de teleurstelling erg groot. In de rechtszittingszaal

klonken de protesten van de slachtoffers en hun families: "vergogna, vergogna", jullie moesten

zich doodschamen... Met deze woorden en met tranen in hun ogen moesten de asbestslachtoffers van de Eternit fabriek van Casale dit ongelofelijk vonnis aanhoren. De uitspraak van het Hof van Cassatie, de hoogste rechtsmacht in Italië vernietigde aldus de historische uitspraak van het Hof van Beroep van Turijn tegen Schmidheiny, de Zwitserse miljonaire en algemeen directeur van Eternit. Het Belgische deel van deze geschiedenis eindigde met het overlijden van de baron de Cartier, 4 dagen voor het vonnis. Magere troost: het Hof van Cassatie heeft weliswaar geoordeeld dat de verjaringstermijnen (slechts 12 jaar!) verstreken waren, maar het heeft de motivering van het vonnis niet vernietigd. Vele analisten menen echter dat het de wetteksten op een ander manier had kunnen interpreteren. Destijds heeft het Italiaanse gerecht het goede voorbeeld gegeven maar op deze 20 novemberdag heeft het zich te schande gemaakt..

Acties voorzien in het jaar 2015.

31 mei: Deelname van Abeva aan de 20 kilometer van Brussel. Er komt een comité voor de organisatie en de deelname van een jogginggroep aan deze sportieve en sympathieke ontmoeting. Meer gedetailleerde informatie hierover volgt spoedig. Wie hieraan deel wil nemen kan zich hierop stilaan voorbereiden en ons dit melden. Dit geldt voor het deelnemen aan de 20 km zelf of voor het organiseren ervan. We zijn al ingeschreven in de categorie "kleinere verenigingen met minder dan 50 deelnemers." Een specifieke groep **FB** wordt eerdaags opgericht.

In de herfst van 2015: te Brussel, organisatie samen met IBAS (International Ban Asbestos Secretariaat) en met EFBWW (Europese Federatie voor hout in de bouwwereld) van de eerste "Mayors Conferentie".

Ook nog in het jaar 2015 moet het Hof van Beroep zich uitspreken in het geding Françoise Van Noorbeeck tegen Eternit. De datum is nog niet vastgesteld.

In 2015 voorzien we ook een ronde-tafelconferentie over het asbest met de politieke verantwoordelijken, de vakbonden en de verenigingen van ouders en van slachtoffers.

En ook nog een bedankje – een groot bedankje – aan de inwoners van Kapelle-op-den-Bos.

We willen dit Abeva News niet afsluiten zonder onze dank uit te spreken voor de organisators en de voorzitter van de achtste fietstocht van Kapelle-op-den-Bos. Voor een tweede opeenvolgend jaar werd de winst van deze fietsdag aan ons

overgedragen. Abeva kreeg aldus een cheque van duizend euro! Dit bedrag zal besteed worden voor de organisatie en het financieren van de "Mayor conferentie".

In vele asbestdossiers hebben we gezien hoe burgemeesters door hun positie dikwijls een belangrijke rol kunnen spelen voor bv. de bodemsanering, de aanwezigheid van asbest in openbare gebouwen of scholen, de industriële omschakeling, enz... Sommige recente voorbeelden tonen evenwel aan dat ze niet altijd goed ingelicht zijn terwijl ze in andere gevallen toch ook het meest actief zijn. Dit project voor een bijeenkomst van burgemeesters werd ons ingegeven tijdens een gezamenlijk bezoek van Abeva en Andeva aan de Asbestmijn en -stad in Québec.

Deze werkdag werd georganiseerd door IBAS (International Ban Asbestos Secretariaat) samen met EFBWW (de Europese federatie van werknemers van de hout- en bouwsectoren).

Bij deze gelegenheid konden de terreinmensen hun praktijkervaringen en -moeilijkheden uitwisselen.

Verantwoordelijken niet alleen uit België maar ook uit Polen, Italië, Groot-Brittannië, Frankrijk, Oostenrijk en ook sommige landen uit het Oosten kost natuurlijk heel wat geld (voor de transportkosten, de overnachtingen en de vertalingen, enz...) We zijn dan ook actief bezig met het zoeken naar aanvullende financiële middelen om onze budgetten in evenwicht te houden.

Eric Jonckheere
ABEVA – Medevoorzitter

Ter herinnering... uw bijdrage voor 2015.

Uw bijdrage voor het jaar 2015 zien we graag tegemoet op **IBAN BE17 0001 2069 9221**

Belangrijke opmerking. Voor vrijgevege leden die van een fiscale aftrek willen genieten (voor stortingen boven de 40 €) kent het Ministerie van Financiën deze mindering alleen toe voor "GIFTEN" en niet voor "bijdragen" of "inschrijvingsgeld" voor leden van een vereniging.

We danken u bij voorbaat van harte voor uw steun en uw vrijgevigheid.

Handige telefoonnummers : 0479/379 136 (NL), 0467/788 833 (FR)

Version française disponible sur simple demande

Wat is uw email adres ? We zouden liever dit news in elektronisch formaat te verzenden: sneller en goedkooper! Stuur uw email adres ter onze attentie op : abeva.be@gmail.com